studiosꝰ. Qȯ bene notat᷑/cū dicit᷑. Seruiuit jacob ꝓ rachel septē annis. Et hoc de
primo. ¶ Scdo itroducit᷑ btūs jacobꝰ
vt vigorosꝰ contra desidiā quia videbant᷑
ei dies pauci quibꝰ seruiuit ꝓ visiōe principij siue ꝓ rachel. Et hoc cōtingebat ex tribus. Primo ꝓ re tpaliter ipensa. Scdo ex
fide intellectualiter ꝯtēsa. Tercio ex spe
delectabiliter icēsa Videbāt᷑ ergo illi dies
pauci. pꝛiō ex re tpaliter ipēsa. qꝛ reuera
sciebat ꝙ non sunt cōdigne passiōes huiꝰ
tpis ad futurā gloriā que reuelabit᷑ i nobis. Ro. viij. Nam expectacō creature reuelacōꝫ dei exspectat vt ibidē subdit᷑. Pauci ergo dies fuerūt vtiqꝫ sibi visi quos iseruiendo dn̄o expendebat. Quia ad nihil aliud tpus pn̄a homībꝫ indulget nisi vt deo
seruiant qꝛ tpus merēdi nō est nisi in pn̄ti
Vt hoc ꝓbat᷑ autoritate Joꝛ. que ponitur
xij. q. ij. In pn̄ti. Et iō tpus qdem i se māgni pcij est respectu tn̄ eiꝰ ꝓ qᵒ impēdi dēt
pui pcij est. Sꝫ si intilit ꝓdat᷑ tūc res nobilissima vtiliter estimat᷑. Vn̄ dicit Bern̄/in
quodam sermone ad scolares. Dicūt iniqui
licꝫ fabulari donec trāseat hora quā tibi ad
agendā peitēciam. ad obtinēdum veniam
ad acqrēdam grām. ad ꝓmerendā gloriam
miseracō conditoris idulserat donec transeat tpus quo diuinā repꝓpiciare debueras
pietatē pparare ad angelicā societatē suspira ad āmissam voluntatē flere cōmissam
iniqtatē. Hec Bern̄ Jsta aūt oīa in vtilitate impēsi tpis iste gloriosꝰ apꝑlus obseruauit quia vt pmissū fuit toto tpe vite
sue xp̄m sequēs in pegrīaciōe huiꝰ vite deo
bene seruiuit. Vn̄ bene potuit dicere illud
qȯ dixit jacob. Gen̄ xlvij. Dies pegrinacōis
vite mee centū trigita ānoꝝ sūt ꝑui ⁊ mali. Vn̄ notabiliter dicit ꝑui respectu future
gl̄e ꝙ exspectamꝰ. Et mali qꝛ hic quasi redimimꝰ tpus qm̄ dies mali sunt. Ephe. vj.
Vn̄ mali fuerūt hij qui dies pauci huic gl̄oso
apl̄o siue ꝓpter angustias corꝑales vel eciā
qꝛ nō tantū quantū volebat se poterat extendere ad delicias spūales. Videbantur
aūt hij dies ei pauci ex re tp̄alit̄ impensa
Scdo etiā videbāt᷑ ei dies pauci ex fide intellectualit̄ ꝯtensa. ex quo em̄ hēbat fidem
ad eterna bona itellectualiter ꝯtēsā ⁊ eleuatā paucā ⁊ modicā estimabat hāc occupacōꝫ tpaliter oblatā. Fides enim in huius
tpis angustia ꝯtēdit᷑ ad eterna bona. Vn̄
Bern̄. sup Can. Quid inquid nō iueniet fides attigit i accensa dependit ignota con
pendit imensa apphēdit nouissia ipaꝫ deniqꝫ eternitatē suo illo vastissio sinu qȯdāmō
circūclūdit. Jste gᵒ rigorosꝰ apꝑlus hos dies

paucos in tantū intellectualiter ꝯtēdebat
vt dicere possꝫ cū Ps. Per singl̄os dies benedicā tibi ⁊c. Tercio etiā videbant᷑ illi dies pauci ex spe delectabiliter itensa. Spes
em̄ eius i hijs paucis diebꝰ ad amorē diuine
cōtemplacōis dilectabiliter itēdeba᷑ qꝛ dit᷑.
Origē. omel. ix. sup exod. Futuroꝝ spes laboratibꝰ requiē parit sicut in agōe positis
dolorē vulneꝝ mitigat spes corone. Bene
ergo ex spe obtinēde diuine contēplacōis
⁊ fruicōis sibi dies pauci videbant᷑ et om̄e
tediū sibi auferebat. Vn̄ bene poterat dicere illud. Sapie. viij Nō ei amaritudīeꝫ ouersacō illiꝰ nec tediū illiꝰ sed leticiā ⁊ gaudiū
Hec cogitās in corde meo circuibā qrens
vt michi illā assumerē. Vn̄ de diebꝰ istis bn̄
potest dici illud zach. Quis ei despexit dies
paucos letabūt᷑ ⁊ videbunt᷑ lapidē stāgneū i manu zorobabel. Et hoc de scdo i quo
introducitur btūs iacobꝰ vt vigorosꝰ cōtra
desidiā cū dicit᷑. Et videbāt᷑ illi dies pauci ¶ Tercō itroducit᷑ btūs jacobꝰ vt amorosꝰ ad grāꝫ cū addit᷑ Pre amoris magnitudie. De qua amoris magnitudīe patet i eiꝰ
legēda i Ro. ⁊c. Habuit aūt istā amoris magnitudinē a pria veritate q est xp̄us Cui bn̄
poterat dicere illud. ps. Qm̄ mia tua ante
oculos meos est et complacui in veritate
tua.

.cix. ¶ Sermo tertius

Ccessit ad eū. s. ihm̄ mater filioꝝ zebedej cum filijs suis
adorās et petēs aliqd ab eo
Qui dicit ej. Quid vis vt faciā tibi. At illa. Dic vt sedeant hij duo filij mei. vnꝰ ad
dextera tuā alius ad sinistrā jn regno tuo
Math. xx. A ¶ Scdm lrāꝫ cū dn̄s dixisset
discipul̄ suis de vicina passiōe sua et resurreccione mater istorum cristum resurrectuꝝ audiens rogauit ꝓ filijs suis. vt ceteris essēt maiores. Sed dn̄s bene respōdit
Nescitis quid petatis. Sedere ei a dextris
et sinistris non est meū dare vobis racōne
consāguinitatis. Vel nō vobis sicut adhuc
estis indispositi qui ex supbia petitis regnū
tempale Sed quibꝰ patū est a patre meo
. s. hūilibꝰ et ad hᵒ dispositis sicut vos aliqn̄
eritis. Sed qui sunt hij quibus patum est
a patre sedere ad dexterā et sinistram in
regno celoꝝ. i. qui ibi maximi et ei ꝓximi vl̄
vicissimi existūt ¶ B Ad hoc sciendū licet
om̄es sancti magni sint corā deo. et om̄s ibi
sint reges. scdm illud ps. Qm̄ ecce reges cōgregati sunt. Quatuor tn̄ genera sanctoꝝ
maiorem gloriam habebūt. Ad quoꝝ statū

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-v-105/0202
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt